

Arrest

nr. 146 524 van 27 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 16 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat M. VAN DEN BRUEL en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te hebben en geboren te zijn in 1983 te Conakry. U bent van Koniankéafkomst. Uw vader is overleden. U woonde met uw moeder en uw broers in Sangoya, Matoto, Conakry. U hebt twee kinderen met (N.A.). Zij is overleden en de kinderen wonen bij hun grootmoeder langs moederszijde in Conakry. U zelf werkte als taxichauffeur. U bent moslim.

Op 20 september 2012 vond er aan het einde van uw werktijd een bijeenkomst plaats voor de moskee in Kissosso. U besloot uw wagen te parkeren en hier naartoe te gaan. De bijeenkomst bleek te gaan over een film met betrekking tot de profeet die getoond werd. De mensen werden opgeroepen de ambassades van Frankrijk en de Verenigde Staten aan te vallen. U was het hier niet mee eens en stelde dat het niet goed was dat te doen omdat de profeet zoals ieder ander mens was en omdat hij zoals iedere andere profeet was en ook van hen films werden gemaakt. De man die naast u stond gaf u

een klap. De anderen verklaarden u de oorlog en wilden u slaan. Hierop sloeg u op de vlucht. U nam uw wagen en reed weg. Er werden stenen naar uw auto gegooid waarbij uw ruiten sneuvelden. U werd achtervolgd. Ter hoogte van de militaire basis was er een opstopping. U liet uw wagen achter in het midden van het verkeer en vluchtte de basis binnen. Uw wagen werd uiteindelijk in de as gelegd. In de militaire basis vroeg u de commandant te mogen spreken. U legde aan de commandant uit wat er gaande was. De commandant legde uit dat zij als militairen dit probleem niet konden oplossen. De commandant stuurde drie militairen met u mee naar de gendarmerie van Hamdalay om daar verder hulp te zoeken. De commandant van de gendarmerie was echter al naar huis. U bleef daar overnachten. Toen de commandant de volgende dag kwam legde u hem uw probleem voor. U kreeg verschillende anonieme oproepen op uw telefoon maar u weigerde op te nemen. De commandant zei dat niemand een oplossing had voor uw probleem en dat ze u wel enkele dagen zouden kunnen beschermen maar niet voor altijd. Hij liet uw oom langs moederszijde komen. De commandant stelde voor dat u een tijdje zou kunnen onderduiken in een huis van hem dat in opbouw was. U verbleef in dat huis van 21 september 2012 tot 17 november 2012, de dag van uw vertrek uit Guinée. Uw oom regelde uw reis naar België. U reisde samen met een man die uw oom aan u voorstelde. Op 18 november 2012 kwamen jullie aan in België. De volgende dag vroeg u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel asiel aan.

U verklaarde niet terug te willen of te kunnen naar Guinée omdat u vreest gedood te zullen worden omdat u ervan beschuldigd werd tegen de profeet te zijn.

U legde geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van de relevante elementen uit uw asielaanvraag wordt geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen enkele ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de redenen waarom u vervolgd werd en uw land ontvluchtte. Zo is het totaal niet geloofwaardig dat u zich publiekelijk uitgesproken zou hebben en tussengekomen zou zijn in een discussie over het voor en tegen van een protest tegen een film die een belediging voor de Islam zou inhouden. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u totaal niet op de hoogte bent van de film in kwestie of van wat het protest op grote schaal tegen de film ontketende. U was totaal niet in staat enige details te geven met betrekking tot de film of zelfs nog maar aan te geven waarom precies de gemoederen verhit waren aangaande de film. Toen u gevraagd werd wat het probleem was met de film stelde u dat er beelden gemaakt werden van de profeet en dat hij vergezeld was van een vrouw maar dat de profeet geen beeld is en dat hij niet mag gekarikaturiseerd worden (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd of dit alles was, bevestigde u dat dit het enige probleem was met de film (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom de mensen zo tegen de film waren, antwoordde u dat de profeet heilig is en er geen film gemaakt mag worden van hem (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Hierop werd gevraagd waarom de mensen zo boos waren (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U stelde dat ze zo boos waren omdat de profeet uniek is (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U stelde wederom dat dit alles was waarom de mensen boos waren (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er veel meer aan de hand was met de film dan louter het feit dat de profeet Mohamed erin afgebeeld werd (zie documentatie in het administratieve dossier). U kon hierover duidelijk niet meer vertellen. Toen u hiermee geconfronteerd werd op het Commissariaat-generaal, repliceerde u enkel door te zeggen dat er op die plek gediscuteerd wordt en er conversaties zijn en dat er die dag besloten werd ambassades aan te vallen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U wist niet wie de film gemaakt had (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Daarenboven is het evenmin geloofwaardig dat u, als moslim, geen graten zou zien in de bewuste film. U beweerde publiekelijk gesteld te hebben dat de aanvallen op de ambassades niet goed zijn omdat de profeet Mohamed net is zoals iedereen en zoals de andere profeten (zie gehoorverslag CGVS, p.5,7). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat voor moslims de profeet Mohamed juist niet is zoals iedere andere mens maar dat hij de perfecte mens belichaamt (zie documentatie in het administratieve dossier). Toen u hiernaar gevraagd werd op het Commissariaat-generaal bevestigde u dat voor moslims de profeet is zoals ieder ander (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom het in de Islam verboden is de profeet af te beelden, bleef u het antwoord verschuldigd (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U stelde niet te weten waarom dit verboden is voor de Islam (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Het is weinig aannemelijk dat u publiekelijk zou argumenteren dat het niet erg is dat Mohamed afgebeeld werd in de film, als u zelf niet weet waarom dit verbod er is (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Toen u deze bedenking kenbaar werd gemaakt door het Commissariaat-generaal antwoordde u naast de kwestie door te zeggen dat iemand zei dat er een foto verspreid werd van de profeet waarop hij stond met twee vrouwen (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8).

U legde daarnaast nog een aantal verklaringen af die de verdere geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnen. U was niet in staat te zeggen wie u aangevallen had tijdens de bijeenkomst voor de moskee (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U vertelde dat een menigte u achtervolgde maar kon slechts vier namen geven van de mensen die u achtervolgden, hoewel u wel leek te weten dat het om andere taximannen, jongeren uit de wijk, leiders van de moskee en gelovigen van de moskee ging (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U beweerde dat u de centrale moskee in Kissosso frequenteerde en situeerde de problemen die u had voor deze moskee op 20 september 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.5, 8). U bleek echter niet op de hoogte te zijn van het feit dat er zich aan deze centrale moskee in Kissosso nog andere problemen voordeden en dat er zelfs gevechten waren geweest aan deze moskee tijdens het vrijdagsgerebbed in september 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en documentatie in het administratieve dossier). Het is wel zeer verwonderlijk dat als u inderdaad deze moskee frequenteerde, u hier niet van op de hoogte zou zijn geweest, des te meer daar de mensen van de moskee bij de problemen betrokken waren en de bewuste problemen zich tijdens het vrijdagsgerebbed afspeelden (zie documentatie in het administratieve dossier). U stelde dat er op 21 september 2012 verschillende manifestaties plaatsvonden in Conakry uit protest tegen de film (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uit de voor het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt echter dat er op 17 september 2012 een manifestatie uit protest tegen de film verhinderd werd in Conakry en dat er op 20 en 21 september 2012 inderdaad een aantal manifestaties plaatsvonden in Conakry maar dat deze echter helemaal geen verband hielden met enig protest tegen de bewuste film (zie documentatie in het administratieve dossier).

U was niet in het bezit van enig document dat een controle van uw identiteit en uw asielrelaas mogelijk maakt.

Op basis van de bovenstaande argumenten wordt geconcludeerd dat de door u ingeroepen feiten, die aan de basis van uw vrees zouden liggen, niet aannemelijk zijn. Deze feiten kunnen dan ook geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de Vluchtelingenconventie of de definitie van Subsidiare bescherming.

Daarnaast bepaalt artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict kan worden beschouwd als ernstige schade die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. **Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bij het administratieve dossier werd gevoegd (COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013 + addendum, juli 2014), blijkt dat de huidige situatie in Guinee niet kan worden beschouwd als een situatie van "willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".** Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 niet kan worden toegepast voor Guinee.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker stelt dat hij streng gekant is tegen geweld van welke aard ook en is van mening dat het afbeelden van de profeet geenszins een probleem zou mogen uitmaken aangezien in zijn interpretatie van het geloof de profeet is zoals iedere andere mens en er tevens afbeeldingen worden gemaakt van andere profeten.

Hij wijst erop dat zijn moeder christelijk is en dat hem van kleins af aldus een groot respect voor ieders mening werd bijgebracht, alsook dat getracht werd niet alles zwart-wit te bekijken.

Verder betwijfelt verzoeker of er veel moslims de film überhaupt gezien hebben. Hij weet zelf enkel dat de profeet er op een beledigende wijze wordt afgebeeld. Tevens stelt hij dat hij achtervolgd werd door een menigte en er op dat ogenblik geen oog voor had wie hem aanviel; hij trachtte louter zijn hachje te redden. Hij kon wel de namen geven van vier personen. Verzoeker wijst erop dat hij werkzaam was als taxichauffeur en dus niet voortdurend in de nabijheid van de moskee was, zodat hij van andere protesten niets gemerkt heeft.

Waar het CGVS besluit dat hij geen documenten bijbrengt ter staving van zijn asielrelaas, is verzoeker formeel dat nooit achter enig bewijsdocument werd gevraagd door het CGVS.

Bij huidig verzoekschrift voegt hij de overlijdensbrief van zijn moeder en een brief van zijn oom aangaande het overlijden van zijn moeder. Zijn moeder werd vermoord als represaille voor zijn handelen.

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

Verzoeker herhaalt hetzelfde verweer dat hij in zijn eerste middel uiteenzette.

2.1.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de overlijdensbrief van zijn moeder (stuk 3), een brief van zijn oom over het overlijden van zijn moeder (stuk 4) en de enveloppe waarmee hem deze stukken werden opgestuurd (stuk 5).

2.1.4. Samen met een aanvullende nota brengt verzoeker met een aangetekend schrijven van 31 maart 2015 een verklaring bij van zijn oom (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij niet op de hoogte is van de film of wat het protest op grote schaal tegen de film ontketende, (ii) hij geen details kan geven over de film en niet weet wie de film gemaakt heeft, (iii) zijn verklaringen niet overeenstemmen met de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’), (iv) hij niet weet wie hem juist aanviel, (v) hij niet op de hoogte is van het feit dat er zich aan de centrale moskee in Kissosso nog andere problemen voordeden en dat er zelfs gevechten geweest zijn tijdens het vrijdaggebed in september 2012, (vi) zijn verklaringen aangaande verschillende manifestaties in Conakry op 21 september 2012 evenmin overeenstemmen met de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’), en (vii) hij niet in het bezit is van enig document ter staving van zijn identiteit of asielrelaas.

Waar verzoeker zijn visie op zijn geloof uiteenzet, komt hij niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen. Bovendien doet zijn eigen visie op zijn geloof geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze van verzoeker verwacht kan worden dat hij in staat is om duidelijk uiteen te zetten welke problemen zijn geloofsgenoten hebben met de film, temeer daar hij omwille hiervan in België internationale bescherming vraagt. Dat zijn moeder christelijk is, is een loutere *post factum*-verklaring, aangezien verzoeker hiervan noch melding maakte bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor op het CGVS.

Waar verzoeker erop wijst dat hij tijdens de beweerde aanval op zijn persoon, louter trachtte zijn hachje te redden, verliest verzoeker uit het oog dat de bestreden beslissing als volgt stelt: *“U vertelde dat een menigte u achtervolgde maar kon slechts vier namen geven van de mensen die u achtervolgden, hoewel u wel leek te weten dat het om andere taximannen, jongeren uit de wijk, leiders van de moskee en gelovigen van de moskee ging (zie gehoorverslag CGVS, p.9).”*

Dat verzoeker als taxichauffeur werkzaam is en bijgevolg niet voortdurend bij de moskee in Kissosso aanwezig is, doet geen afbreuk aan het feit dat hij verklaarde zelf deze moskee te frequenteren (gehoorverslag CGVS, p. 8), zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker op de hoogte is van de problemen die zich rond deze moskee voordeden. Daarenboven kan worden aangenomen dat een taxichauffeur ingevolge zijn werk en daaruit voortvloeiende menselijke interacties op de hoogte is van problemen die zich voordeden aan de centrale moskee.

Waar verzoeker stelt dat hem door het CGVS nooit gevraagd werd enig document ter staving van zijn relaas voor te leggen, dient erop gewezen dat van een asielzoeker een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak mag worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te

bemachtigen. Wanneer dit niet afdoende wordt aangetoond, kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt.

Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde stukken, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS op 13 juni 2014 geen enkele melding maakte van het feit dat zijn moeder in 2013 overleden zou zijn als gevolg van zijn eigen daden. Dit, terwijl hij wel expliciet melding maakte van het feit dat zijn kleine zus en zijn vader overleden zijn, evenals de moeder van zijn kinderen (gehoorverslag CGVS, p. 2). Het is niet aannemelijk dat verzoeker pas in onderhavig verzoekschrift de eerste keer melding maakt van het feit dat zijn moeder vermoord zou zijn omwille van zijn problemen. Dit klemmt des te meer daar het overlijdensbericht stelt dat zijn moeder gestorven zou zijn ten gevolge van de intercommunautaire botsingen in N'Zérékoré – Koulé en Beyla tussen 15 en 18 augustus 2013. Aan het overlijdensbericht van zijn moeder (verzoekschrift, stuk 3) kan dan ook geen enkele bewijswaarde worden gehecht, integendeel, het doet in ernstige mate verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Hetzelfde geldt voor de brieven van zijn oom met betrekking tot het beweerd overlijden van zijn moeder (verzoekschrift, stuk 4 en rechtsplegingsdossier, stuk 7), die bovendien een gesolliciteerd karakter hebben en niet op een objectieve bron berusten. De enveloppe (verzoekschrift, stuk 5) toont enkel aan dat verzoeker in België post heeft ontvangen uit Guinee.

Verzoeker slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing: *“Daarnaast bepaalt artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict kan worden beschouwd als ernstige schade die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die bij het administratieve dossier werd gevoegd (COI Focus “Guinee: veiligheidssituatie”, oktober 2013 + addendum, juli 2014), blijkt dat de huidige situatie in Guinee niet kan worden beschouwd als een situatie van “willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.” Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat artikel 48/4, §2, c) van de Wet van 15 december 1980 niet kan worden toegepast voor Guinee.”* Deze vaststellingen worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS